

det er vist snart paa Tide, at de bliv-

ver ophlyste om, hvordan Kirkeforholdene er, og at de bliver mindede om, at naar Gildet er forbi, og Regnskabet skal opgøres, det da ikke bliver vær-

terne, men Gæsterne, altsaa vor Kirke, der kommer til at betale. Og for den Sags Skyld . . . vi har saameget allerede begyndt at betale!

Men hvorfor skal vi nu ogsaa altid komme til de andre? Vi har laant saa meget udenlands fra, lad os saa laane den Jde med! Skal vi have en Bede-ge, lad saa dem, hvis Ord har Vægt i den lutheriske Kirke, indbyde til en Bedeuge! Vi luffer vore Døre vidt op og siger til dem: „Nu har vi været Gæster længe nok! nu vil vi gerne gæste lidt Gengæld! Har I Lykt? I er velkomne! Kom og besøg os! Vi har noget at byde paa, som er mere end det, I har budet os paa! Vi har Gensjælfelsen og Fornøjelsen og Nødsbelsen med Naade og al Syn-derlighed i Daaben! og vi har den hele Kristi sannde og fuldvirkelige Nær-værelse i Nadveren, uafhængig af star-tene eller svagere eller slet ingen Tro! Kom og del med os og lad os sammen med herreandree priise Herren for al den store Naadom!“ Hvem ved? de kom-mer maaske?

Endnu skal vi kun nævne eet, der naar som Bidenshyrde om en stor Fejkt, som Melanchtonismen, stillet af Regningen for Calvinismen, i sin Tid vandt, da den bandt Munden paa den lutheriske Kirke med Hensyn til Fortyndelsen af Kirkens og det enkelte Kristnemnestes Saligheds Grund, Guds evige Udvælgelse af os i vor Herre Kristus, og derved satte et melanchtonistisk Præg paa den lutheriske Fortyndelse. Det hjalp Melanchtonismen, at Luther i Begyndelsen, som saa mange andre af Augustins Disciple, var kommen til Stade paa Forudbestemmelseslæren; thi dette førte til, at han, efter at være kommen til Alarhed i den Hensende, ganske naturligt, idet han selv holdt fast ved Udvælgelseslæren, blev noget tilbagetrækkende med Hensyn til denne i sin Prædiken. Men Gædrene, der ikke havde maattet foretage noget Tilbagegaa, og som ganske anderledes end vi, i deres Egenstad af Lutherendene, havde forltaa ham i hans enkelte Væring, de fremstillede Luthers Resultater i Concordieformlen, vel at mærke alt, hvad der kunde tjene til Trost og Befæstelse, medens de omhyggeligt undgik at træffe saadanne Afgørelser, der kunde sætte Bort for Kirkelærens videre Udvikling og dog bere Jndtrænging i dette i og for sig ganske naturlige Punkt.

Men herken dette Arbejde eller deres Paalag med Hensyn til at prædike ensfoldigt om den evige Udvælgelse hjalp noget; Melanchtonismen sejede ved at raabe op om filosofiske Galster og ved at stille Lutheranerne for Calvinisme; og Følgen blev da, at den evige, og derfor ene virkelige, Salighedsgrund blev borte for Menigheden og maatte staaes saa med et og saa med et andet, og under denne Følge sidder den lutheriske Kirke den Dag i Dag!

Har nu Melanchtonismen om end ikke ganske bemagtiget sig den lutheriske Prædike, saa dog traengt sig saaledes ind der, at man maa lede godt for at komme til at høre en ren, ægte lutherisk Prædiken, hvor kan vi da være visse paa at have Luther i den Kirke, som kaldes med hans Naavn? Og her maa jeg opgive at tale om den lutheriske Kirke i Almindelighed og indskrænke mig til de dansk-lutheriske Forhold. Svaret maa da for vort Vedkommende blive: Vi har ham for det første i Nordøren! Læg Mærke en Gang til den Tiltale, horemed Præsten aabner hver Daabshandling i vore Kirker! Fra Ende til anden er den en Sammen- tædning af Skriftord, i hvilken Centrum er Hensivning til Kirkens Salighedsgrund, Guds evige Udvælgelse af os i vor Herre Kristus fra før Verdens Grundvoold blev lagt, paa Grund af hvilken Udvælgelse Gud har bestiftet os til sønlig Udtærelse og taget os til Naade i sin Søn, saa vi har Fortrydning ved hans Blod, nemlig Synndernes Fortædelse. For at vi nu skal have Ret og Afgang til saadan Guds Naade i Kristus, har han indstiftet Daaben. Men ved saaledes at sætte Daaben i Forbindelse med den evige Udvælgelse, har vor Kirke tbylget nok ubtalt, hvad den bekender som sin Salighedsgrund, nemlig Udvælgelsen! Slet Spor af Melanchtonisme i denne Tiltale! Og efter det Standpunkt, som Me-

lanchtonismen indtager til Udvælgelsen, maa det vel betragtes som umuligt, at den melanchtoniske Retning nogen Sinde skulde have kunnet for- trætte en saadan Jndledning til en Daabshandling!

Et forunderligt lysteligt Brev af Biskop Halle i 1783 midt i et af Kirkens mørkeste Tidrum! Forunderligt, at den ikke forlangt er bleven revideret; thi hvilken Fortæl har der dog ikke været og der ikke stadig mellem Røsten fra Skeret og Røsterne fra Prædikestolen?

Sæt Dem en Gang i Deres Læser tilbage til Tiden omkring 1783 — thi før den Tid eksisterede ingen Tiltale fra Nordøren som forestrevent fra Daabshandlingens Begyndelse! — Hvad peges der da paa fra Prædikestolen som vor Salighedsgrund? Den evige Udvælgelse i Kristus var glemmt; enkelte Steber var den erstattet med: „Den Grund, hvorpaa jeg bygger, er Kristus og hans Død“ — i den Grund laa Udvælgelsen gemt, men det vidstes ikke, betonebets i al Fald ikke — men fra de fleste Prædikestole var det Dyd og ganske almindelige borgerlige Gerninger, men først og fremmest Dyden, som der stadig peges paa som Salighedsgrunden; og naar saa Præsten kom ned fra Prædikestolen og stod i Nordøren . . . ja, taent Dem Rationalisten staaende der! og med vor Ritual i Haanden! Han har sandelig maattet „omstjæle sin Røst“, thi nu skulde „den dybe Tone“ om Kristi Død og Blod lyde fra hans Mund, en Tone, hvori Udvælgens Strenge Klang!

Saa vaagne en Mand og søgte om sin Salighedsgrund; han sigtede paa Daaben og traf i Trosbenedelsen for Daabshandlingen! Derom vidner: „Og Ordet af vor Herres Mund det er Gudshjælses Klippegrund“, fremdeles i en anden Salme: „Og Ordet vor Salighedsgrund“, fremdeles den stadige Fremhævdning af Trosbenedelsen som Guds Ord, det livstædende Ord, Livs-Ordet, Kirkeordet, mulig der ogsaa med „den gensjædende Ord“ tænkes paa Trosbenedelsen, fremdeles den stadige Om-tale af Daabspagten, hvor Spiertraktet lagges næsten lige saa meget paa vor Vagt med Gud som paa Guds Vagt med os. Gædes der nu Alvor af disse Udtryk — det er ikke slet endnu, men det kan se naar som helst — da vil selve Vandbædet blive som et „tomt Legn“, det egentligt gen- vendte Moment vil blive sat før Daabshandlingen, og dermed vil Lutherdommen, der hælder „Guds Ord i Vandet“, være forlabt. Skuldes det nu denste Mand, at fra mange Prædikestole herhjemme Trosbenedelsen fortaenkes som Kirkens og det enkelte Kristnemnestes Salighedsgrund, saa skuldes det for en Del den samme Mand, at mange andre troende Menneker fandt selve Daaben som Salighedsgrunden — og i Daaben findes ogsaa den evige Grund; man ved det blot ikke, tænker i hvert Fald ikke paa den.

Og under alt dette lyder den lutheriske Røst fra Nordøren, pegende paa den evige Grund, ligesom den hele Daabshandling er gennemtraengt og haaret af Kirkelærens Naavn. Forelsbig har vi altsaa endnu Luther i Nordøren; herten Rationalismen eller Melanchtonisme har til Dastum kunnet fortrænge ham derfra; i den forestrevente Tiltale taler Luther fremdeles til sine Børn. Og det siger noget, at det er den gamle lutheriske Befædelse, der som det første fra Kirkens kommer til at lyde over vore smaa, og at de igennem den føres til Herren.

Men saa har vi ogsaa Luther eet Sted til, nemlig ved Alteret! Naar jeg gentager, hvad ovenfor er ubtalt, at den nordiske Kirkes Præstestab gennemgaaende har sit Sakrament i Orden, er det tænkeligt, at der er dem, der vil indvende: „Umuligt! thi Luther lærte som bekendt, at Herrens sannde Legeme og Blod gives i, med og under Brød og Vin til Synndernes Fortædelse for den, som tror (se hans Katekisme), medens det nu er ganske almindeligt at finde Lutheraner, der tror, at Lærens Legeme og Blod ikke gives til Synndernes Fortædelse, men til Stabfæstelse paa Fortædelsen!“

Som Svar herpaa skal jeg tillade mig at fremføre følgende: Paa Herredagen i København 1530 overgav Hans Tausen i sit eget og de andre evangeliske Prædikanter Naavn de 43 københavnske Kirker til Kon-

gen. Da Luthers Katekisme var ud- givne i 1529, og da der iblandt Prædikanterne var Studenter fra Wittenberg, kan det vel paa Forhaand betragtes som utænkeligt, at de dansk-lutheriske Prædikanter skulde være fremstaaet med en Befædelse, der ikke var lutherisk i Nadveren! Og saa betænder de i Artikel 27: „Item troe og sige vi, at rei kristen Mæsse er intet andet end Jesu Christi Vinæ og Døds og Gud Faders Kjærligheds Jhutommelse og Begjærdelse, i hvilken Hans Legem ædes og Hans Blod drif- tes til vist Pant, at vi have formædelt Ham faaet Synnderes Fortædelse!“

Fremdeles: Sjællands første evan- geliske Biskop, Peder Blæde, var ogsaa Student fra Wittenberg! Utænkeligt paa Forhaand, at Kongen skulde indsette til Superintendent og Biskop en Mand, der førte en mod Luther stridende Nadverlære! Og saa har Peder Blæde, som hans Visitatsbog udvifer, lært de sjællandske Menighe- der, at Kristi Legem og Blod gives til Stabfæstelse paa Synndernes Fortædelse, ligesom han ogsaa kan siges til „Bidshab og Bidnisværd“ paa vore Synnderes Fortædelse.

Og naar nu Kommunikanterne snæver ved vore Altere, bliver der op- læst for dem en forestrevent Tale, i hvilken det indskræpes dem, at de skal „tro af Kristi Ord: til Synndernes Fortædelse, at Jesus Kristus stænter dem sit Legem og Blod til Stabfæstelse paa Synndernes Fortædelse“. Med rone og klare Ord sætter bermed U- terbogen Stabfæstelsen og senere Tro- ens Bestyrkelse der, hvor vi efter Ka- tekismen skulde vente Synndernes Fortædelse!

Altsaa er „til Stabfæstelse“ gam- mel dansk Kirkelære lige ned til vore Dage ved Siden af Katekismens Be- tædelse „til Synndernes Fortædelse“. Men derfor behøver „til Stabfæstelse“ jo ikke at være lutherisk? Saa kan vi gaa tilbage til Aaret 1527; da bliver der i Landgrevsbædet Hesen udgivet en Agende, i hvilken der spørges med Hensyn til Alterens Sakrament: „Hvad tror eller hvad ætender du, at der er i dette Sakra- ment?“ og der svares: „Under Brød og Vin er der Kristi Legem og Blod. Men det er ikke not, at jeg ved det, men jeg maa ogsaa tro, at min Herre Kristus har givet mig det til et vist Segl, Legn og Testament“. Og denne Agende har en Fortale, streven af Luther!

Naar Hæssens Kirkeordning af 1566 derfor lærer, at Herren i Nadveren med Brød og Vin gives os sit sannde Legem og Blod til en vis Fortyrling paa, at vi har Synndernes Fortædelse og skal leve evigt med ham, saa er dette ej blot en Følge af oven- nævnte Agende, men ogsaa af Wittenbergerconcordien. I Wittenbergerconcordien af 1536, som Luther indgik med Straßburgerne, betænder Luther i Fællesskab med disse, at „Sakramentet er indstiftet, for at det skal bevædne, at de, som gøre Bod og træste sig ved Troen paa Kristus (eller oprejsse sig ved Troen paa Kristus), faae Kristi Naade og Befædningerne tilegnede og blive indlemmede i Hans Legeme og blive af- tvædte ved Kristi Blod“. Lige saa stærkt som Luther i Concordien hæ- ber, at Kristi Legem og Blod ræfkes og modtages, lige saa tydeligt siger han „til Bevædelse“.

Hvor meget nu end Katekismus og Augsburgerbenedelsens Forsvars- skrift — ikke at tale om andre lutheriske Skrifter — betænder Troen paa Synndernes Fortædelse i Nadveren, saa har dog Wittenberger-Concordien intet derom, og Luther plejede dog ikke at være den Mand, der for noget som helst Broderstabs Skid vilde sætte det under Bænken, som han betragtede som Hovedsag! Men til Wittenberger = Concordien, som har Luthers Understrift, ved Siden af de danske Befædelses Bidenshyrde, og De vil da saa det Jndtryk, at det slet ikke kan være paa „Synndernes Fortædelse“, at Slaget staar med Hensyn til lutherisk eller ikke lutherisk i Nadverspørgsmaalet, men at Afgjælfelsen maa ligge andetsteds. Og ganske upaatvivelig er dette Jndtryk rigtigt.

Tror du, at vor Herre Kristus pers- onligt med sin guddommelige og virkelige Natur fandelig og virke- lig er til Stede ved Nadveren og ber ubdeler i, med og under Elementerne sit sannde og virkelige forsæstede, men nu fortærede Legeme og sit sannde og virkelige udæste, men nu fortærede Blod til de nydende, hvad enten disse

er værdige eller uværdige, gudbelige eller ugudelige, henholdsvis til Befædelse eller til Dom? Se, der staar Slaget mellem Luther paa den ene Side og saa Melanchtonismen og alle Sakramenterere paa den anden Side. Siger du Ja til Spørgsmaalet, saa er du lutherisk og har fuld Frihed til at tro „til Stabfæstelse“ eller „til Synndernes Fortædelse“; du er lige lutherisk for det.

Og til Støtte for ovenstaaende skal jeg tilføje en Udtærelse fra en af Forfædrene, Jacob Andrea; saaledes siger han: „Dette er Spørgsmaalet, og berom staar Striden, om Kirkens Tjener intet giver uden Brød og Vin alene, eller om Kristus ved Kirkefej- nerens Haand gives sit Legem og Blod; der sidder R i i ven!“

Altsaa der gik Stenlinien i det sæt- tende Aarhundrede, og der gaar den ogsaa i Dag; og derfor staar der ogsaa i vor Kirkes Ritual, at vi skal fuldstommelig tro, at Jesus Kristus er der selv til Stede med sit Legem og Blod i Sakramentet efter Ordets Udvælgelse!

Sitre paa, at vi har Luther ved Al- teret, er vi lige saa lange, vi har Nadverritualet „efter Ordets Udvælgelse“ samt ifaer, naar Sakramentet uddeles lebsfag af: Dette er Jesu i a n d e Legeme (Blod).

Under Christian den Fjerde tom denne Udvælgelsesformel i Brug her- hjemme, men Spor til dette „sannde“ ligger længere tilbage i Tiden; thi allerede i en brandenburgsk Mæssebog fra 1540 forestrives, at Præsten efter Consecrationen af hver Nadverdel skal vende sig til Folket og sige: „Dette er vor Herres Jesu Kristi sannde Legeme (Blod)“.

Men bliver Ordet „sannde“ taget ud af Udvælgelsesformlen, saa skal Melanchtonismen og Sakramentererne nok komme udenom eller af Sted med „efter Ordets Udvælgelse“. Enhver, som tender den lutheriske Kirkes Historie, særligt det Kapitel, der indeholder dens Kamp for Nadveren, ved nemlig, hvor opfindsomme de Slags Folk er med Hensyn til at komme udenom de lutheriske Befædelsere; men her staar Ordet „sannde“ som en Mur, de ikke kan omgaa.

Jntet Under, at Melanchtonismen herhjemme altid har længtes efter at faa det Ord fjernet snart under det Paastub, at det er sat ind paa Krig mod Sakramentererne — hvem geres dog af det i vore Dage? — og snart igen under det Paastub, at det er rigtigt, at Sakramentet uddeles lebsfag af Herrens egne Ord fra Indstiftelsen — saa tan nemlig hver tanke, som han vil! Forelsbig har vi altsaa Luther ogsaa ved Alteret; men hvor længe? Saa længe vi har en Mand, der med Myndighed kan træde op mod Melanchtonismen med det gamle kendte: „Det Ord J vel skal lade staa og bertil Utaal have!“

Bøger til nedsatte Priser. Vi har modtaget mange gode villige Bøger, som ikke er opført i vort Katalog. Samme sælges til nedsat Pris saalænge Oplaget varer. Priserne er netto, og Bøgerne sendes portofrit, til Oplaget er udsolgt, i den Orden, som Bestillingerne indløber. Skriv med det samme, inden det er for sent.

Bøgerne bestilles efter Nummer. 200. Verdenshistoriske Smaastrifter. Af S. B. Thrice, Professor ved København Universitet. Jndhold: Franske Dronninger. — Det nye Grækenlands Historie. — Italiens og Serbiens Historie. — Nederlandenes Historie. 142 Sider, i Om- slag. Nebfat fra \$2.40 til 80c. 202. Folke-Evener. Samlede og udgivne af Klavs Bernisen. 186 Sider, i Omflag. Nebfat fra 60c. til 40c. 206. Det kristelige Liv fremstillet i 8 Prædiker og een Biesfestale, holdte over de forestrevente Læstere fra 4-10 Sndag efter Trinitatis. Af J. Helveg. Nebfat fra 40 til 15c. 207. Billeber af Nordens Historie. Ved Frederik Barfoed. 294 Sider, i Omflag, nefat fra \$1.20 til 50c. 208. Gunde Rosenkrantz. Et Bidrag til Danmarks Historie under Frederik den Treble. Af Chr. Bruun. 284 Sider i Omflag. Nebfat fra \$1.40 til 50c. 209. Fra Børnegudstjenesten, fem Prædikanter med tilhørende Fortællinger af Chr. Kierulff. Pris \$1.50.

ved St. Pauls Kirke i København. Henry Ulfing, Kand. theol. En- regne Bith, Cand. theol. 72 S. Nebfat fra 32 til 20c. 210. Embede og Ordination i deres indbyrdes Grundforhold. Et historisk dramatisk Forsjag af Fr. Bith. Andersen, Provst og Sogne- præst. Nebfat fra \$1.60 til 50c. 211. Luther. Et kirkeligt Festsplil, af Dr. Hans Herig. Autoriseret Oversættelse efter Originalens 13. Oplag, af Otto Rynde. 94 Sider i Omflag. Nebfat fra 50 til 25c. 212. Fra Reichsfloeden til det stille Hav. Fortællinger af proste For- fædere, ved Johan Grove. 294 Sider, i Omf. Nebfat fra \$1.40 til 50c. 215. Livet paa Landet. Skildringer af Anton Nielsen. 185 Sider i Omflag. Nebfat fra 80c. til 40c. 216. Tre Noveller af Emil Marriot. Forfatter til „Den gejstlige Død“. Oversat af A. Kierulff. 231 Sider, i Omflag. Nebfat fra \$1.35 til 50c. 218. Smaastrifter til Oplysning for Kristne. Udgivne af Prof. Dr. Frederik Nielsen. Pabens Ufejlsbarhed. Tre Brev fra J. von Döllinger. Med Jndledning og Anmærknin- ger. 40 Sider, i Omflag. Nebfat fra 30c. til 20c. 220. Maa han komme? Interiør i en Alt. Af Anna Kjerulff. Oplæt første Gang ved Festsforestillingen paa Dagmartheatret i Anledning af Kirkens 400-års Jubilæum. 30 Sider, i Omflag. Nebfat fra 20c. til 5c. 221. Luthers Fasteprædikanter. Neb- fat fra 65c. til 25c. 225. Fra det attenende Aarhundrede. Af Chr. Krentzen. 193 Sider, i Omflag. Nebfat fra \$1.00 til 35c. 228. De himmelske Ting. Kristelige Betragtninger, af Emanuel Bohn, Sognepræst i Ulfø og Østergede. 175 Sider, i Omflag. Nebfat fra \$1.00 til 30c. 232. Om Skriftemaal og Aftgang i deres Kristnemæssige og kirkehistoriske Forhold til hinanden, af Jacob Holm, Sognepræst til Badum. 19 Sider. Nebfat fra 10c. til 5c. 233. Vor Herres Jesu Kristi Gen- tomf. Bibelskræninger over Mat- thæus Evangelium, Kapitel 24, holdte i Adventstiden 1887 af G. Gøtzsche, Sognepræst i Fredericia. 69 Sider, i Omflag. Nebfat fra 30c. til 20c. 236. Danmark, Preussen og Prager- fredens Paragraf 5. Af Wilhelm Birkebal. 27 Sider, i Omflag. Nebfat fra 15c. til 8c. 240. Hvorledes skulle vi opbruge vore Børn? Leifattelig Oprejsningsvej- leddning, udarbejdet af „En Kred af Læere“. 68 Sider, i Omflag. Nebfat fra 20c. til 10c. 243. J Sommerferien. Lysspil i fire Akter, af Bith. Mallings. 162 Sider i Omflag. Nebfat fra 75c. til 40c. 245. Nutids Spørgsmaal og et Syn- te af det danske Folks Levedissh. En folkelig Julegave til Benner i Norden, fra Wilhelm Birkebal. 259 Sider i Omflag. Nebfat fra \$1.15 til 25c. 247. Danmarks Stigen, Fald og begyndende Rejsning i Midalderen. En folkelig Julegave til Benner i Norden, fra Wilhelm Birkebal. 284 Sider i Omflag. Nebfat fra \$1.20 til 25c. 248. Overgangs-Tiden i Danmark fra Midalder til Nyhættid. Jndhold: Franske Dronninger. — Det nye Grækenlands Historie. — Italiens og Serbiens Historie. — Nederlandenes Historie. 142 Sider, i Om- slag. Nebfat fra \$2.40 til 80c. 252. Bibelskræning i Hjemmet 1. Bind, over Pauli Brev til Rom- merne, ved R. L. Balslev, Sogne- præst i Paarup. 88 Sider i Om- slag. Nebfat fra 40c. til 15c. 253. Bibelskræning i Hjemmet 2. Bind, over Apostlenes Gerninger, ved R. L. Balslev. 124 Sider i Omflag. Nebfat fra 50c. til 35c. 254. Bibelskræning i Hjemmet 3. Bind, over R. L. Balslev, over Pauli Brev til Galaterne og Pauli Brev til Menigheden i Philippi. 80 Sider i Omflag. Nebfat fra 40c. til 15c. 255. Kristens Kold. Folkehjstolens Banebryder, af Frederik Nygaard 2. 20 Aars Hvilkefortyrling

med ni Billeber. 300 Sider i Om- slag. Pris nefat fra \$1.40 til 50 Cents. 256. Danske Komponister. Fire Skildringer, af Carl Throno. 282 Sider i Omflag. Nebfat fra \$1.00 til 50 Cents. 260. De Kristnes aandelige Præst- domme. Afhandling for den Teo- logiske Doktorgrad, ved Universitetets 400-aarige Fests, af B. Mad- sen Professor for Teologi. 195 Si- der i Omflag. Nebfat fra \$1.50 til 50 Cents. 261. Om Betydningen og Samsyn- lighedsbetædelse for Kristendommens Sandhed, af N. Tølfen. 54 Sider i Omflag. Nebfat fra 30c. til 15c. 265. Romerkirkens Hovedbildefæfser. En Haandbog for Lægfolk af G. Schepelern, Sognepræst. 450 Si- der i Omflag. Nebfat fra \$ 1.80 til 50c. 266. Det babyloniske Fangenskab. bibelske Foredrag af B. Gøtzsche, Sognepræst i Fredericia. 140 Sider i Omflag. Nebfat fra 56 c. til 25 c. 267. Den nytestamentlige Terts Hi- storie i kortfattet Fremstilling. Af S. B. Ethyr, Prof. theol. 129 Sider i Omflag. Nebfat fra 70 c. til 50 c. 268. Danehoffet og dets Plads i Danmarks Statsforfatning. Af Anna Hude. 244 Sider i Omflag. Nebfat fra \$1.20 til 50c. 269. Embedets og Menighedens Sam- virken i det kirkelige Arbejde. Af B. Madsen, Professor i Theologi- en. 92 Sider. Nebfat fra 60 c. til 25 c. 270. Under Cromwell og Carl den Anden. Af Forf. til „Fra Luthers Liv“, Optegnelse af Familien Schönberg-Cotta. 248 Sider i smukt Bind med Guldbtryk. Nebfat fra \$2.50 til \$1.00. 271. Billeber af Nordens Historie. Af Frederik Barfoed. 296 Sider i meget smukt komponeret Bind med Guldbtryk. Nebfat fra \$1.80 til 75 c. Danish Publishing House. Blair, Nebraska.

„Danfæren“ udgaaer 2 Gange om Ugen. \$1.50 aarlig. Prøve-Nr. frit.

CHEAP EXCURSION
— VIA —

ROUND TRIP RATES FROM OMAHA.
TICKETS TO POINTS BELOW on sale daily, good for return until Oct. 31.
Chicago, Ill. \$20.00
St. Paul and Minneapolis. \$12.50
Montreal, P. Q. \$42.85
Niagara Falls, N. Y. \$41.50
Chataqua Lake, N. Y. \$40.50
Duluth, Minn. \$36.50
Maackanae Island, Mich. \$25.75
Detroit, Mich. \$34.35
Devil's Lake, North Dak. \$19.45
Alexandria, Minn. \$15.25
Bemidji, Minn. \$18.05
Spicer, Minn. (Green Lake) \$15.35
Minnetonka Beach. \$12.15
Waterville, Minn. \$10.50
Clear Lake, Ia. \$10.70
Okoboji Lake, Ia. 8 9.95
Waterloo, Ia. \$11.85
Cherokee, Ia. 8 6.85
In addition to above special excursion rates to many other points in Minnesota, Michigan, Ohio, Indiana, Pennsylvania, New York, Massachusetts, Maine, Canada, etc.
Delightful steamer trips from Chicago to Duluth and the Great Lakes and St. Lawrence River. — Steamer reservations made in advance.
Call or write me about your trip and I will cheerfully give you complete information regarding rates, routes, connections, etc.
W. H. BRILL,
Dist. Pass. Agt., I. C. R. R.,
1402 Farnam St., Omaha, Nebraska.